

selgas, juba ölla nuk paistis läbbi." — "Oõ", vastas Kristohw, "sedda lahjo ei ole ette teädnud; se eest peab se emma kaks päwa tõle minnema."

Kadrina mõistis, et venna mõtte olli se: Kui siuna ikka ühhe päwa koio jääksid, ja laste rüigid harriskid, ja nende peäle hüäksid, olleks sul surem jöud, monned koppikad jääksid kullutamata, ja sa isse saaksid pühhapäwa pühhitseda. — Veel ütles Kristohw Mariale: „Siuna, oh laps, olled eile öhte unniine olnud, sepärrast wiškaid kartuhwli kored senna ahjo murka, ja ei winud lauta siggade kätte; kui sa Britsoga nurka mahha istud, siis on just kui pörja laut, ja naer tulleb peäle."

Maria ja Britsö naerjid enno sammude pärast, korristasid kored korwikese sisse ja joosid õue. Kadrina taplis lastega, ja Klausel meel olli pahha ja ta häbbened. Agga Kristohw ütles veel: „Teie waesed rahwas, halle meel tulleb peäle, teie ellu

nähhes." — „No, no", ütles Kadrina, „teilgi polle suremat ikku." — „Jah", ütles Kristohw jälle; „agga kule veel, mis ma enneotest sulle rägin. Kuus päwa näddalas ollen minna Kristohw Rörne, üks waene töömees; siis tehakse tööd; higgi joob pallest mahha; ilmlikud murred on süddames. Tullevalks talvelks pean murretsema Raiele jeliko, Kristianile kue, isseeniesele kingi, Annale kassika; kambri seinad tahtivad parrandada; aiale tulleb marjo murretseda, jest Õhwneri anned on jo jees käinud ja pahhandust teinud. Nenda on veel monned ašjad murretseda. Me naene kannab ka hoost; ta tahhaks, et maia ja lapsed parremine ehhitud olleksid; murretsemine, kassimine, lapse hoidmine, ja keik maia tööd on temmal kül ka raske, agga mis tehha? Ma ütlen, nenda ellame meie argipäival; tulleb agga pühhapääw, siis lahkub murre ja töläest. Laupäwa öhtul pühbitakse tubba ja korristatakse keik ašjo ärra. Lapsi pestakse